

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

**Матеріали X ювілейної Всеукраїнської навчально-наукової
конференції з міжнародною участю**

**«КРЕДИТНО-МОДУЛЬНА СИСТЕМА
ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ
У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ
(ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ) НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ НА НОВОМУ ЕТАПІ»
(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою
відеоконференцзв'язку)**

**18-19 квітня 2013 року
м. Тернопіль**

ЧАСТИНА 1

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2013

УДК 614.253.52 (07.07)

Відповідальний за випуск: проф. І. Р. Мисула

Кредитно-модульна система організації навчального процесу у вищих медичних (фармацевтичному) навчальних закладах України на новому етапі : матеріали X ювілейної Всеукр. навч.-наук. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 18–19 квіт. 2013 р.) : у 2 ч. / Терноп. держ. мед. ун-т ім. І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2013. – Ч. 1. – 634 с.

Література:

1. Елементи хімічні та речовини прості. Терміни та визначення основних понять / ДСТУ 2439–94. – К.: Держстандарт, 1994. – 18 с.
2. Корнілов М.Ю., Білодід О.І., Голуб О.А. Термінологічний посібник з хімії. – К.: ВМН, 1996. 256 с.
3. Латинська мова і основи медичної термінології: підручник / Л.Ю. Смольська, О.Г. Кісельова, О.Р. Власенко та ін. – К.: Медицина, 2008. – 360 с.
4. Энциклопедический словарь медицинских терминов под редакцией Петровского Б.В. – М.: Советская энциклопедия, 1982. Том 1 – 464 с.
5. Энциклопедический словарь медицинских терминов под редакцией Петровского Б.В. – М.: Советская энциклопедия, 1983. Том 2 – 447 с.
6. Энциклопедический словарь медицинских терминов под редакцией Петровского Б.В. – М.: Советская энциклопедия, 1984. Том 3 – 511 с.
7. Merriam–Webster’s medical desk dictionary / Publishers Springfield, Massachusetts, U.S.A., 2010/ – 918 p.

ЩОДО ІНТЕГРАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ БАЗОВИХ ДИСЦИПЛІН У СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Лисенко Т.А., Калібабчук В.О., Галинська В.І.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Кафедра медичної та загальної хімії

Сучасний етап розвитку вищих медичних навчальних закладів характеризується інтенсивним пошуком нового в теорії та практиці. На цьому етапі основним завданням вищої школи стає підготовка спеціалістів, здатних до творчої професійної діяльності в сучасному суспільстві. Для оволодіння на достатньому рівні матеріалом вузівських навчальних програм студентам необхідно постійно вдосконалювати власні знання, виробляти дослідницькі навички, активізувати пізнавальну діяльність.

Ці завдання вимагають посилення ролі теоретичних знань у професійній підготовці студентів, що потребує перегляду способів залучення студентської молоді до самостійної роботи з опанування знань та застосування їх у професійній діяльності на основі інтеграції навчальних дисциплін.

Інтеграція навчального процесу є одним із найважливіших чинників оптимізації процесу навчання. Необхідність здійснення міждисциплінарної інтеграції, яка набагато ширша за міжпредметні зв'язки, впливає з їх педагогічних, філософських і психологічних значень для вдосконалення процесу навчання. Міжпредметні зв'язки – це відображення у змісті навчальних дисциплін тих діалектичних взаємозв'язків, які об'єктивно діють у природі і пізнаються сучасними науками. Інтеграція зміцнює не лише зв'язок, але й взаємопроникнення окремих навчальних дисциплін. Тому набуває важливого значення використання інтегративних зв'язків при вивченні курсу «Медична хімія» та курсу «Медична та біологічна фізика» у Національному медичному університеті імені О.О. Богомольця.

Однією з умов ефективного запровадження інтегративного підходу до навчання медичної хімії та медичної і біологічної фізики є формування у студентів пізнавального інтересу до навчального процесу, а саме: створення пізнавальної мотивації, сприяння формуванню ґрунтовних знань, вмінь самоосвіти, а також формуванню соціально-значущих якостей особистості та активної життєвої позиції. Однією із найпростіших форм інтеграції є інтегровані навчальні заняття – лекції, семінари, практичні роботи.

На підставі порівняльного аналізу змісту програм з медичної хімії та медичної і біологічної фізики для міждисциплінарної інтеграції були обрані наступні розділи: «Термодинаміка», «Кінетика», «Електрохімія», «Поверхневі явища», «Розчини високомолекулярних сполук», тому що вони є базою для засвоєння медико-біологічних, гігієнічних і певних клінічних дисциплін.

В результаті проведеного нами дослідження викладання медичної хімії та медичної і біологічної фізики в НМУ імені О.О. Богомольця відбувається переважно ізольовано без урахування взаємних зв'язків на рівні змісту, форм, засобів і методів. У змістах навчальних програм з медичної хімії та медичної і біологічної фізики має місце наявне дублювання навчального матеріалу без розкриття його узгодженості із суміжною дисципліною; студенти починають усвідомлювати вплив фізико-

хімічної підготовки на якість опанування професії на старших курсах, коли процес навчання хімії і фізики вже завершено і підвищити якість засвоєння цих предметів можна лише шляхом самоосвіти.

Таким чином, здійснення інтеграції фізико-хімічних знань студентів при вивченні медичної хімії та медичної і біологічної фізики за ознаками цілеспрямованої реалізації міжпредметних зв'язків та інтегрованих курсів з дотриманням принципів наступності, системності та професійної спрямованості забезпечить підвищення рівня дієвості їх навчальних досягнень, а, отже, сприятиме вдосконаленню якості підготовки фахівців медичного профілю.

Література

1. Афанасьєва О.Ю. Комунікативна освіта студентів педагогічних вузів з урахуванням ідеї міждисциплінарності / О.Ю. Афанасьєва // Педагогічна освіта України і наука. – 2006. – №2. – С. 24–28.
2. Саушкина Е.А. Формирование профессиональной компетентности будущего врача при изучении курса общей химии в медицинском вузе. Сборник научных трудов «Актуальные проблемы биологии, медицины и экологии». 2004 г. (выпуск 1). – С. 62–64.
3. Зязюн І. А. Інтелектуальний творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти // Неперервна професійна освіта: проблеми пошуку, перспективи. – К.: Віпол, 2000. – 32 с.
4. Мазаракі А. А. Модернізація вищої освіти на основі інноваційних технологій // Розвиток педагогічної і психологічної наук в Україні 1992-2002. – Харків: «ОВС», 2002. – Ч. 2. – С. 17–27.

ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ ПРИ ВИВЧЕННІ ХІМІЇ В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Чхало О.М., Чалий К.О.

*Національний медичний університет імені О.О.Богомольця
Кафедра медичної та загальної хімії*

INFORMATION AND TELECOMMUNICATION TECHNOLOGY AS AN EFFECTIVE TOOL IN THE STUDY OF CHEMISTRY AT THE MEDICAL UNIVERSITY

Chkhalo O., Chalyy K.

National Medical University by O.O.Bohomolets

На протязі останнього десятиліття спостерігається активне впровадження інформаційно-телекомунікаційних технологій (ІКТ) в освітній процес і залишається пріоритетним напрямком розвитку інформаційного суспільства в Україні. Інформатизація освітньо-виховного процесу на сьогодні є першочерговим завданням для кожного ВНЗ, оскільки нові підходи до рішення важливих проблем в методиці навчання неможливе без застосування нових методів та засобів, заснованих на використанні ІКТ.

Зміни, що відбуваються в освіті, відносяться, перш за все, до методики викладання природничих дисциплін.

Аналіз літературних джерел дає змогу стверджувати, що проблема організації навчально-виховного процесу з природничих дисциплін, зокрема хімії, є недостатньо розробленою та потребує подальших досліджень. В останній час намітилась тенденція недооцінки шкільної хімічної освіти, в освітніх установах була обмежена кількість годин, відведених для вивчення хімії, з шкільної практики в значній мірі зник хімічний експеримент. Все це зменшило зацікавленість учнів і наступних студентів у вивченні хімії, призвело до формального відношення до хімічних знань, нерозуміння та накопичення пробілів в знаннях. Рішенню цих проблем може сприяти застосування нових засобів та методів навчання, що сприяють пробудженню зацікавленості до навчання, самостійному пошуку та засвоєнню знань студентами, індивідуалізації навчання. Електронний навчальний контент (ЕНК) для вивчення хімії є одним із засобів, за допомогою яких можна вирішити деякі з перерахованих проблем.

В нашій країні лише невелика кількість вузів надає для телекомунікаційного використання інформаційні ресурси, що відповідають сучасним вимогам. Не дивлячись на наявні наукові дослідження, питання створення та використання предметних інформаційно-освітніх середовищ